

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

DOBERMANNI
(DOBERMANN)
Alkuperämaa: Saksa

Ryhmä: 2

FCI:n numero: 143
Hyväksytty: FCI 17.12.2015
Kennelliitto 19.4.2016

Voimassa 1.8.2016 alkaen

1/6

Offizielle Abbildung des Rassestandards Nr. 143
gültig für alle FCI angeschlossene Vereine

copyright Marique van Wijk, NL

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS:

Seura-, suojelu- ja palveluskoira

FCI:N LUOKITUS:

Ryhmä 2 pinserit, snautserit, molossityyppiset ja sveitsinpaimenkoirat

Alaryhmä 2.1 pinserit ja snautserit

Käyttökoetulos vaaditaan

LYHYT HISTORIAOSUUS: Dobermanni on ainoa saksalainen rotu, joka on nimetty alkuperäisen kasvattajansa mukaan. Hän oli Friedrich Louis Dobermann (2.1.1843 -9.6.1894), joka lienee ollut verovouti, ulosottomies ja sivutoiminen rankkuri, jolla oli laillinen oikeus ottaa kiinni kaikki irtokoirat. Näin haltuunsa saamistaan koirista hän valikoi omaan kasvatustyöhönsä erityisen teräväluonteiset yksilöt. Dobermannin kehityksessä oli keskeisessä osassa ns. ”teurastajankoirat”, jotka olivat tuolloin jo varsin yhtenäinen ”rotu”. Ne olivat sekoitus varhaista rottweileria ja erästä thüringeniläistä paimenkoiraa, joka oli väriltään musta ruoste-punaisin merkein. Näistä koirista Dobermann aloitti kasvatustyönsä 1870-luvulla ja loi niistä oman rotunsa: valppaan työ- ja kotikoiran jolla oli voimakas suojeluvaikeus. Ne olivat suosittuja vartio- ja poliisikoirina, mistä rotu saikin lisänimen ”santarmikoira”. Rotua käytettiin myös kookkaiden haittaeläinten metsästyksessä. Olikin siis aivan luonnollista, että rotu tunnustettiin 1900-luvun alussa virallisesti poliisikoiraksi.

Dobermanni on keskikokoinen, voimakas ja lihaksikas koira, vahva mutta kuitenkin ääri viivoiltaan jalo ja tyylikäs. Sen tulee soveltua niin seura-, suojelu- ja palveluskoiraksi kuin perhekoiraksikin.

YLEISVAIKUTELMA: Keskikokoinen, vahvarakenteinen ja lihaksikas. Ihannekoira on ääri viivoiltaan tyylikäs, uljasryhtinen ja ilmeeltään päättäväinen.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Rakenteeltaan lähes neliömäinen, varsinkin urokset. Rungon pituus mitattuna rintalastan kärjestä istuinluun kärkeen saa uroksella ylittää säkäkorkeuden korkeintaan 5% ja nartuilla korkeintaan 10%.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Perusluonteeltaan ystävällinen ja rauhallinen, perheeseensä erittäin kiintynyt. Toivotuin on kohtalaisen vilkas ja terävä luonne, kohtalaisen korkea ärsytyskynnys ja hyvä yhteys ohjaajaan. Tavoitteena on helposti koulutettava ja työskentelystä nauttiva koira, jolla on hyvä toimintakyky, rohkeus ja kovuus. Jotta dobermanni valppaana rotuna olisi yhteiskuntakelpoinen, sen on oltava myös itsevarma ja peloton.

PÄÄ: Voimakas ja runkoon nähden sopusuhtainen. Ylhäältä katsottuna pää muistuttaa tylppää kiilaa. Päälaki on edestä katsottuna lähes vaakasuora, ei korvia kohti laskeva. Kuononselästä lähes suoraan jatkuva kallon ylälinja pyöristyy hieman niskaa kohti. Kulmakaaret ovat hyvin kehittyneet mutta eivät korostuneet.

Otsauurre on havaittavissa. Niskakyhmy ei saa olla korostunut. Edestä ja ylhäältä katsottuna posket eivät saa olla ulkonevat. Yläleuan ja poskiluiden sivuilla olevan kevyen kaarevuuden on oltava sopusoinnussa pään kokonaispituuteen. Pään lihakset ovat hyvin kehittyneet.

Otsapenger: Vähäinen mutta selvästi havaittava.

Kirsu: Paremminkin leveä kuin pyöreä, ei esiin työntyvä. Hyvin kehittyneet, avarat sieraimet. Mustilla koirilla kirsu on musta, ruskeilla vastaavasti vaaleampaan väri-tykseen sointuva.

Kuono: Oikeassa suhteessa kallo-osaan ja voimakkaasti kehittynyt. Kuono on syvä ja suupielet ulottuvat poskihampaisiin saakka. Kuonon tulee olla leveä aina etuhampaisiin asti.

Huulet: Tiiviit ja tiukasti sulkeutuvat. Huulipigmenti on tumma, ruskeilla koirilla hieman vaaleamman sävyinen.

Leuat / hampaat: Voimakkaat, leveät leuat. Leikkaava parenta, 42 oikein asettunutta normaalikokoista hammasta.

Silmät: Keskikokoiset, soikeat ja tummat. Ruskeilla koirilla sallitaan hieman vaaleampi värisävy. Silmäluomet ovat tiiviit ja luomien reunat karvoittuneet.

Korvat: Luonnolliset, keskikokoiset, korkealle kiinnittyneet ja mieluiten poskenmyötäisesti asettuvat.

KAULA: Kuiva ja lihaksikas, pitkäkö suhteessa päähän ja runkoon. Niskalinja on kohoava ja hieman kaartuva. Kaulan asento on ryhdikäs ja hyvin jalo.

RUNKO

Säkä: Selväpiirteinen, korkea ja pitkä, erityisesti uroksilla. Selkälinja laskee lantiotta kohti.

Selkä: Lyhyt, tiivis, sopivan leveä ja lihaksikas.

Lanne: Sopivan leveä ja lihaksikas; nartuilla lanneosa voi olla hieman pitempi kuin uroksilla.

Lantio: Ristiluista hännän tyveä kohti vain hieman laskeva, ja vaikuttaa siksi hieman pyöristyvältä, ei vaakasuora eikä jyrkkä. Sopivan leveä, lihaksikas.

Rintakehä: Pituuden ja syvyyden tulee olla oikeassa suhteessa rungon pituuteen. Kylkiluut ovat hieman kaareutuvat ja rintakehän syvyys noin puolet koiran säkäkorkeudesta. Rintakehä on leveä, eturinta erittäin hyvin kehittynyt.

Alalinja ja vatsa: Rintalastasta lantioon vatsalinja on selvästi kohoava.

HÄNTÄ: Typistämätön, ihanteellinen häntä on kohoava ja hieman kaartuva.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Vahvarakenteiset, joka suunnasta katsottuna lähes suorat, asenoltaan pystysuorat.

Lavat: Lapaluu on tiiviisti rintakehän myötäinen, lapaluiden kärjet ulottuvat oka-haarakkeiden yläpuolelle ja ovat kummaltakin puolelta lihaksikkaat. Lapa on mahdollisimman taakse kiinnittynyt ja viisto, noin 50° kulmassa vaakatasoon nähden.

Olkavarret: Sopivan pitkät ja lihaksikkaat.

Kyynärpäät: Rungonmyötäiset, eivät uloskääntyneet.

Kyynärvarret: Voimakkaat, suorat ja lihaksikkaat. Pituus tasapainossa kokonaisuuteen.

Ranteet: Voimakkaat.

Välikämmenet: Voimakasluustoiset, edestä katsottuna suorat, sivusta katsottuna vain hieman viistot.

Etukäpälät: Lyhyet ja tiiviit. Varpaat ovat kaartuvat ja käpälät korkeat ns. kissan-käpälät. Kynnet ovat lyhyet ja mustat.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Voimakas takaosan lihaksisto saa koiran näyttämään takaa katsottuna leveältä ja pyöristyneeltä. Lantiosta reisiin ja sääriin lähtevät lihakset levenävät reiden aluetta, polven seutua ja sääriä. Voimakkaat takaraajat ovat suorat ja yhdensuuntaiset.

Reidet: Hyvänpituiset, leveät ja lihaksikkaat. Reisiluu on lonkkaan nähden hyvin kulmautunut, vaakatasoon nähden noin 80–85° kulmassa.

Polvet: Polvinivelen alue on voimakas ja muodostuu reidestä, säärestä ja polvilumpiosta.

Sääret: Keskipituiset ja suhteessa takaraajojen kokonaispituuteen.

Kintereet: Keskivahvat ja yhdensuuntaiset. Kinnernivel yhdistää sääriluun ja välijalan.

Välijalat: Lyhyet ja pystysuorat.

Takakäpälät: Lyhyet ja tiiviit. Varpaat ovat kaartuvat ja käpälät korkeat ns. kissan-käpälät. Kynnet ovat lyhyet ja mustat.

LIIKKEET: Liikkeet ovat erityisen tärkeitä niin suorituskyvyn kuin ulkonäönkin kannalta. Niiden tulee olla joustavat, tyylikkää, ketterät, vapaat ja maatavoittavat. Eturaajat ojentuvat mahdollisimman pitkälle eteen, takaraajojen liikkeen tulee olla pitkä, joustavaa ja eteenpäin työntävää. Ristikkäinen eturaaja ja takaraaja liikkuvat samanaikaisesti eteenpäin. Selkä, jänteet ja nivelet ovat liikkeessä kiinteät.

NAHKA: Kauttaaltaan tiiviisti rungonmyötäinen ja hyvin pigmentoitunut.

KARVAPEITE

Karva: Lyhyttä, kovaa ja tiheää. Karva on tiiviisti rungonmyötäistä, sileää ja koko koiran tasaisesti peittävää. Ei pohjavillaa.

Väri: Kaksi värimuunnosta: musta tai ruskea ruosteenpunaisin (tan), selkeärajaisin ja puhtain merkein. Värimerkit: kuonossa, täplät poskissa ja kummankin silmän yläpuolella, kurkussa, kaksi merkkiä rinnassa, merkit välikämmenissä/välijaloissa ja käpälissä, reiden sisäpuolella, kyynärvarsissa ja hännän alla.

KOKO JA PAINO

Säkäkorkeus: Urokset 68–72 cm
Nartut 63–68 cm
Keskikoot ovat toivotuimmat

Paino: Urokset n. 40–45 kg
Nartut n. 32–35 kg

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran hyvinvointiin ja terveyteen sekä kykyyn toimia perinteisessä käyttötarkoituksessa.

- Puutteellinen sukupuolileima. Hento, liian kevyt tai liian raskas yleisvaikutelma. Korkearaajaisuus. Hento luusto
- Liian raskas, kapea, lyhyt tai pitkä pää. Liian voimakas tai niukka otsapenger. Kyömy kuononselkä, voimakkaasti laskeva kallolinja. Heikko alaleuka. Pyöreät silmät tai viirusilmät, avoimet tai liian syvällä sijaitsevat silmät, vaaleat silmät. Liian voimakkaat posket. Riippuvat huulet, löysät suupielet. Alas kiinnittyneet korvat.
- Selkälinja ei suora. Notko- tai köyryselkä. Riittämätön rintakehän syvyys tai leveys. Alas kiinnittynyt häntä. Luisu lantio. Liian voimakkaasti tai niukasti kohoava vatsaviiva
- Liian vähän tai liikaa kulmautuneet etu- ja/tai takaraajat. Löysät kyynärpäät. Seistessä leveä- tai kapea-asentoiset raajat. Pihkintuisuus, länkisäärisuus. Hajavarpaiset tai löysät käpälät, surkastuneet varpaat, vaaleat kynnet
- Liian vaaleat, ei selvärajaiset tai likaiset (nokiset) värimerkit. Liian tumma maski. Suuret mustat laikut raajojen punaruskeissa merkeissä. Rintamerkit liian suuret tai heikosti erottuvat. Pitkä, pehmeä, kiilloton tai aaltoileva karvapeite. Niukkakarvaiset ja kaljut kohdat
- Enintään 2 cm poikkeama rotumääritelmän vaatimasta koosta on huomioitava laatupalkintoa alentavana tekijänä
- Epätasapainoiset liikkeet, erityisesti peitsaus

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- Keltaiset ”petolinnun silmät”; keskenään eriväriset silmät
- Ylä-, ala- tai tasapurenta, hammaspuutokset
- Valkoiset läiskät; selvä pohjavilla
- Yli 2 cm poikkeamat rotumääritelmässä ilmoitetuista mitoista

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.